

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτισις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ἐπὶ τέλους καὶ αὐτοὶ οἱ Βούλ-
ῆες γὰρ οὐκ ἀποκρίνονται πῶς
ἀπὸ ἐτῶν παριστῶσιν ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ
Αἰμου, διαρκῶς ἀπειλοῦντες μὲ πόλεμον ὅλους
τῶν τοῦ γείτονος καὶ οὐδέποτε τολμῶντες ν'
ἀντιμετωπίσωσι κανένα, διαρκῶς αὐτοχρημα-
ζόμενοι καὶ αὐτοεξυμνούμενοι διὰ τὸν στρατὸν
τῶν καὶ οὐδέποτε ἔχοντες τὸ θάρρος νὰ τὸν
στείλωσι νὰ πολεμήσῃ τοὺς ἐχθροὺς τῶν. Μία
ἐκ τῶν ἐγκρίτων ἐφημερίδων τῆς Σόφιας παρέ-
στησε λίαν χαρακτηριστικῶς διὰ λογικωτάτου
ἀρθροῦ τῆς, τὴν κωμικότητα τῶν ἀπειλῶν τῶν
βουλγαρῶν συμπατριωτῶν τῆς, οἵτινες, ἐνῷ ἀνὰ
πᾶν ἔαρον ἀπειλοῦσι διὰ κατακτητικῶν πολέμου
τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, ἐκφράζουσι
δὲ τὴν θλίψιν αὐτῶν διότι δὲν ἔχουσι δύο σπι-
θαμῶν σύνορα μὲ τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ τὴν σω-
φρονήσωσι, δὲν τολμῶσι τώρα τίποτε ἐναντίον
τῆς Σερβίας, μόνον ὅτι εἶνε ὁμολογία πρὸς τὴν
Βουλγαρίαν καὶ διαπραττεῖ ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ
τῶν Βουλγαρῶν ὅσα καὶ οἱ Ἑλληνομακεδόνες
ἐκδικηταί.

Δίκαιον βέβαιον ἔχει ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερίς
νὰ εἰρωνεύεται τὴν κομπορημοσύνην τῶν θρα-
συδαίων ὁμοεθνῶν τῆς, τῶν αἰεὶ κομπαζόντων ἐν
λόγοις ἀλλὰ μὴ τολμούντων νὰ ἐκτελέσωσι τὰς
ἀπειλάς τῶν· ἀλλὰ διὰ νὰ εἶνε περισσότερο ἐν
τῇ ἀληθείᾳ, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ εἴπῃ
καὶ ἄλλας πικρὰς ἀπηθείας εἰς τοὺς συμπολίτας
τῆς. Ἐπρεπε νὰ τοῖς παραστήσῃ, ὅτι ἡ Βουλ-
γαρία, ἕνεκα τῶν μειονεκτημάτων τῆς γεωγρα-
φικῆς τῆς θέσεως, καὶ ἐπειδὴ τὰ συμφέροντά
τῆς καὶ αἱ ἐθνικαὶ βλέψεις τῆς συγκρούονται πρὸς
τὰ συμφέροντα καὶ τὰς βλέψεις ὅλων τῶν ὁμόρων
τῆς Κρατῶν, δὲν εἶνε ποτέ δυνατόν νὰ ἐπιχειρήσῃ
πόλεμον πρὸς οὐδένα, καὶ ὅτι ὁ στρατός τῆς μόνον
ὡς πρωτοπορεία καὶ ὡς συμπλήρωμα τῶν
στρατευμάτων μιᾶς μεγάλης δυνάμεως καὶ ὠρι-
σμένως τῆς Ρωσσίας, εἶνε δυνατόν νὰ δράσῃ.
Ἐπομένως, ὅτι πᾶς μεμονωμένος πόλεμος τῆς
Βουλγαρίας ἐναντίον ἑνὸς τῶν γειτόνων τῆς θὰ
παρέσῃ κατ' ἀνάγκην εἰς τὸν ἀγῶνα—ἐναν-
τίον αὐτῆς ἐννοεῖται—καὶ τοὺς ἄλλους δύο ὁμό-
ρους αὐτῆς γείτονας. Τὸ γεγονός ὅτι ἐν ἔτει
1885 εἰς τὸν σερβοβουλγαρικὸν πόλεμον δὲν
ἀνεμίχθη κανεὶς, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς
ἐπιχείρημα διὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, διότι
τότε τὰ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὰ τῆς Εὐρώπης
εἶχον ἄλλως ἢ σήμερον.

Ἡ Τουρκία μόλις πρὸ ἐπταετίας ἐξεληθῆσα
ἐκ τοῦ κατασυντριβάντος αὐτὴν ρωσοτουρκι-
κοῦ πολέμου, δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνασυστήσῃ τὸν
στρατὸν τῆς, ἐφοβεῖτο δὲ ἀπ' ἐτέρου καὶ τὴν
εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε κραταίᾳ τότε Ρωσσίᾳ,
ἥς δὲν ἠδύνατο νὰ προΐδῃ τὴν στάσιν ἐὰν ἐπε-
χεῖρε τί κατὰ τῆς προστατευομένης τῆς Βουλ-
γαρίας. Ἐπίσης ἡ Ρουμανία δὲν ἠδύνατο νὰ
κινήσῃ φοβούμενη τὸν ρωσσικὸν κολοσσόν. Ἐνῷ
σήμερον, τῆς Ρωσσίας ἡττηθείσης καὶ ἐξουδε-
τερωθείσης τελείως ἕνεκα τῶν ἐσωτερικῶν τῆς
ἀνωμαλιῶν, τῶν δὲ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ζητημά-
των ὠριμασάντων καὶ τῆς φυλετικῆς διαμάχης
ὀξυνθείσης εἰς ὑπέρτατον βαθμὸν, μία ἐπίθεσις
τῆς Βουλγαρίας κατὰ τῆς Σερβίας θὰ εἴχε λίαν
ἐπικινδύνους συνεπείας. Διότι, ἐν πρώτοις ὅπως
ἀπίθκον εἶνε ὅτι ἡ Τουρκία θ' ἄφηνε τὴν Βουλ-
γαρίαν ἀνενόχλητον, ὅπως νικῶσα τυχὸν ἐκ
νέου τὴν Σερβίαν, θρασυνθῇ ὑπερμέτρως καὶ

καταστήσῃ προβληματικὴν τὴν ἐν Εὐρώπῃ
τουρκικὴν κυριαρχίαν, καὶ δεύτερον, διότι καὶ
ἡ Ρουμανία, ἡ ἐρωτικῶς πρὸς τὴν Βάρναν προσ-
βλέπουσα, οὐδὲν πιστευτὸν εἶνε ὅτι θ' ἄφηνε
τοὺς Βουλγαροὺς νὰ καταστῶσιν ὑπερμέτρως
ἰσχυροί, συντρίβοντες τὴν Σερβίαν.

Καὶ ἐπειδὴ, ὡς εἴρηται, τὸ φᾶσμα τῆς Ρω-
σίας δὲν προστατεύει πλέον τοὺς Βουλγαροὺς,
θὰ διέτρεχον οὗτοι τὸν κίνδυνον νὰ ἴδωσιν εἰς-
βάλλοντας εἰς τὴν χώραν τῶν ταυτοχρόνως δύο
ξένους στρατοὺς, ἀπὸ τοῦ νότου τὸν Τουρκικόν
καὶ ἀπὸ τοῦ βορρᾶ τὸν Ρουμανικόν ἐνῷ αὐτοὶ
θὰ ἦσαν ἀπληροχρημένοι μὲ τὸν πρὸς τοὺς Σέρβους
πόλεμον. Ἐννοεῖται, ὅτι διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους
ἀδύνατος εἶνε καὶ ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν πόλεμος.
Ταῦτα ἐὰν ἔλεγε τὸ βουλγαρικὸν φύλλον πρὸς
τοὺς ἀναγνώστας του, καὶ τοὺς ἐνουθετεῖ νὰ
εἶνε ἐν τῷ μέλλοντι ὀλιγώτερον ἐπιλήσμονες
τῶν μειονεκτημάτων τῆς γεωγραφικῆς τῶν θέ-
σεως καὶ περισσύτερον μνημονες τῆς μεταβολῆς
ἣν ἐπὶ νενέγκειν εἰς τὰς διεθνεῖς περιστάσεις ἡ
ἐξουδετέρωσις τῆς μεγάλης Σλαβικῆς Δυνάμεως
τοῦ βορρᾶ, ἥτις, μὲθ' ὅλας τῶν τὰς πρὸς αὐτὴν
ἀχαριστίας ἥτο πάντοτε τὸ πραγματικώτερον
αὐτῶν καὶ ἀσφαλέστερον ἐν κινδύνῳ στήριγμα
ἥθελε προσφέρει μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς
ὁμοεθνεῖς τῆς, οἵτινες δυστυχῶς, ὑπερεξογκού-
ντες τὰ ἑαυτῶν καὶ πάσχοντες ἀπὸ ἐν εἶδος αὐ-
θυποβολῆς, πιστεύουσιν ὅτι τὰ πάντα δύνανται
καὶ τὰ πάντα εἶνε ἰδικὰ τῶν. Καὶ ἐὰν ἐξακο-
λουθῇσιν οὕτως αὐταπατάμενοι περὶ τῆς ἐν
τῇ Ἀνατολῇ θέσεως καὶ σημασίας τῶν, ἀναν-
τιρρητῶς θὰ πάθωσι μεγάλην τινὰ συμφορὰν,
διότι οἱ νόμοι τῆς ἱστορίας οἵτινες εἶνε ἀμείλι-
κοι, οὐδέποτε ἀφήνουσιν ἀτιμώρητον τὴν μω-
ρὰν ἀλαζονίαν τῶν ὑπὸ τοιαύτης παρακρούσεως
πασχόντων λαῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τῇ 17 Μαΐου

Ὁ καθηγητὴς Ρωμουνόπαπας ξακολουθεῖ
νὰ ξεροσταλίζῃ ἐδῶ ἄκουσα ὅτι ὁ ἐξοχ. Βαλῆ
Πασσᾶς τὸν ἐκάλεσε καὶ τοῦ ἔκαμε παρατή-
ρησιν. Τί ὅμως ἔκανε καὶ ὁ Δεσπότης ἐφέντης
δὲν ξέρω.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς γυρολόγους προπαγανδιστά-
δες τῆς Ρωμουνικῆς κουταμάρας ἐδῶ καὶ κάμ-
ποισις μέρας φάνηκε στὸ Λιασκοβίκι, Μετζή-
τιέ, Λαχανόκαστρο, Καλύδια Πογδόρικη, Βή-
σανη καὶ Ζαροβίνα καὶ ξεκουμπίστηκε μέσον
Ἀγίων Σαράντα. Εἶχε ἔρθῃ ἀπὸ τὸν Ἀβλῶνα,
ἄλλοτε εἶπε πῶς εἶνε πρόξενος Ρωμοῦνος καὶ
ἄλλοτε Ἰταλὸς γιὰ μεγαλειότητα πόζα. Συνο-
δεύονταν ἀπὸ ἑνα ἄλλον τυροδιώχτη καὶ δύο
σουφουρῆδες. Στὸ Λαχανόκαστρο ἀνταμώθηκε
μὲ κάποιον Πάνο Μπάσιο, ψευτορωμοῦνο προ-
πέρην καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπῆγε στὸ Μετζήτιέ καὶ
ὑποσχέθηκε λαγούς μὲ πετραχήλια, παπᾶ,
δάσκαλο καὶ νὰ δῇ καὶ πέντε γούσια τὴν
ἡμέρα σὲ κάθε παιδί ποῦ θὰ πῆγαινε στὸ σχο-
λεῖό του. Στὸ τέλος μαθεύτηκε, ὅτι ὁ ψευτο-
προφήτης αὐτὸς ἦταν καὶ ἀνεψιὸς τοῦ ἀλησι-
νήτου καραγκιόζη Παντεάνου. Περιττὸ νὰ
προσθέσω, ὅτι κοπάνισε ἄερα καὶ στὸ Μετζή-
τιέ, ὅπως κοπάνιζον σὲ κάθε βλαχοχώρι.

Τέσσερες ὑποπτοὶ ἔφεραν γύρω ἀπὸ ἐξω ἀπὸ
τὸ Τσεπέλοβο, εἶχαν ψοφίσει τῆς πείνας καὶ

στεύλανε ἕνα σύντροφό τους στὸ χωρὶ γιὰ νὰ
τοὺς φέρῃ τίποτε νὰ φάνε· ὁ μπουνταλᾶς αὐτὸς
ἔπεσε στὰ χέρια τῶν Τούρκων χωροφυλάκων·
τὸν ἀνέκριναν αὐστηρὰ καὶ τοῦ ἔδωκαν μὲ τὸ
βούρδουλα σαράντα παρὰ μίαν· αὐτὸς γιὰ νὰ
γλυτώσῃ μαρτύρησε τοὺς συντρόφους του ποῦ
κρυβόντανε στὴν Ἀγία Παράσκει καὶ ἔτσι
τοὺς ἔπιασαν ὅλους καὶ τοὺς ἔφεραν ἑστὰ
Γιάννινα καὶ τοὺς ρῆξαν ἑστὰ μπουδρούμια.
Ἀρματα δὲν εἶχαν, ἄλλοι λένε πῶς ἦταν λη-
σταί, ἄλλοι πῶς ἦταν ἀντάρτες ἀπὸ τὴν Μακε-
δονίαν. Τὸ σωστὸ εἶνε, ὅτι ὅσοι κακοῦργοι πα-
ρουσιάζονται τώρα, λένε πῶς εἶνε ἀντάρτες.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας βγήκε
στὸ ντέβρι γιὰ... τὸ δηνάριο τοῦ Ἀν-Πέτρου.
Ἀλλὰ μονάχα στὰ Κούρεντα γιὰ τὸ παρόν.

Ἀπαρτήρητα καὶ ἀνάμεσα σὲ γενικὴ ἀδια-
φορία γίνηκε προχθές ὑποδοχὴ στὸ Προξενεῖο
τῆς Ρωμανίας γιὰ τὴ γιορτὴ τοῦ Καρόλου.
Πῆγαν μονάχα ὁ Βαλῆς καὶ οἱ Πρόξενοι. Σὲ
λίγη ὥρα πῆγαν καὶ οἱ Ρωμουνόδοιδοι καὶ
καὶ ἕνα δυὸ σαμαράδες τῆς προπαγάνδας.

Εἶνε μερικὰ κοπρόσκυλα ἐδῶ ποῦ δὲν ντρέ-
πονται νὰ εἶνε μέρα νύχτα μὲ τοὺς ρωμουνό-
δοιδοὺς γιὰ λίγο βρωμοσυμφέρο ποῦ ἔχουν.
Σκοπεύουμε νὰ τοὺς ψάλωμε τὸν ἀναβαλλό-
μενο μὲ τὰ ὀνόματά τους καὶ ὅλη τὴν ἱστορία
τους ἐὰν δὲν πάθουν ταῖς βρωμοσχέσεις τῶν.
Τοὺς εἰδοποιούμε γιὰ τελευταία φορά.

Ἐξ Ἀργυροκάστρου,

Αἱ ἐορταὶ τοῦ Πάσχα διήλθον ἐν χαρᾷ καὶ
εὐθυμίᾳ.

Ὁ νέος Μουδρίας τῆς Ρεζῆς, Ἰσάκος ἐφέν-
της ὀνόματι ἐλθὼν ἐνταῦθα νομίζει, ὅτι εὐρί-
σκειται ἐν χώρᾳ Ὀττεντότων καὶ γελωτοποιῶν
αὐτὸς ἑαυτὸν ἀναπτύσσει ἰδέας περὶ ἀθεΐας λέ-
γων ὅτι εἶνε ἐλευθερολογιστὴς καὶ πιστεύει ὅτι
κάμει φυγούρα σπουδαίου ὑποκειμένου, ἐνῷ
συνοδεύεται ἀπὸ 1-2 κολτζῆδες καὶ διακηρύτ-
τει τὰς περὶ ἀλθανισμοῦ μωρὰς θεωρίας του κι-
νούσας τὸν ἔμετον καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Ὀθω-
μανοῖς. Ἡ Γ. Διεύθυνσις τοῦ μενοπωλείου τῶν
καπνῶν θὰ εἴχε κάμει καλλίτερα ἐὰν ἔστειλε
τὸν ἀνισόροπον τοῦτον εἰς κανέν φρενοκομεῖον,
ἀντὶ νὰ τὸν συτίξῃ ὡς δῆθεν ὑπάλληλόν τῆς,
παραβλάπτοντα δὲ σπουδαίως τὰ συμφέροντά
τῆς διὰ τῆς διαγωγῆς του καὶ ἀπέναντι τῆς Σ.
Κυβερνήσεως καὶ ἀπέναντι τοῦ ἰθαγενοῦς στοι-
χείου. Ὁ περίεργος οὗτος τύπος λέγει προσέτι
δημοσίᾳ ὅτι δύναται τῶν μέσων ἔτινα διαθέ-
τει ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲν φοβεῖται οὔτε
Διεύθυνσιν Ρεζῆς. Ἰδῶμεν.

Καβάλλα, τῇ 20 Μαΐου 1907

Προχθὲς τὴν 18 τρέχοντος Μαΐου ἐπένθει
σχεδὸν ὁλόκληρος ἡ πόλις ἡμῶν ἐπὶ τῷ προώ-
ρως συμβάντι θανάτῳ τῆς ἀειμνήστου Πολυξ-
νῆς Κλ. Τερμεντζῆ συζύγου, μητρός, θυγατρὸς,
γυμνῆς καὶ ἀδελφῆς ἡγαπημένων τῆς πόλεως
ἡμῶν ἀνθρώπων καὶ προσφιλοῦς ἀγαπώντων
αὐτήν.

Ἡ ἀειμνήστου γεννηθεῖσα τὸν Μάϊον τοῦ
1872 ἐκ γονέων εὐσεβῶν, ὑπακούθη τῷ 1895
τὸν προσφιλεῖ τοῦ τύπου μας νέον κ. Κλεάνθη
Τερμεντζῆ καὶ ἀνευ θορύβου καὶ ἐπιδείξεων
φαινομενικῶν ζῶσα ἐν ἡσυχίᾳ συζυγικῇ ἐστίᾳ,
ἀπέκτησε πέντε τέκνα καὶ εὐρίσκειτο εἰς τὴν

Κατὰ μὴνα Σεπτέμβριον τοῦ 1904 ἔτους
καταβάνουν αὐτοὶ ἐπὶ τῶμα Ἑλληνομακεδό-
νικόν προχέον· πρὸς τὰ βορειότερα μέρη δι-
αίονης ἀκούονται οἱ κρατοὶ τῶν πυροβό-
λων ἀντιχρόντες ἐπὶ τὰ χωρία Νεστί, ἐν συνολί-
κῳ τοῦ ἰσχύου Μελά πρὸς τὸν Μήτρον Βλαζο-
βλέπουσι αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι διὰ τὴν πο-
λεμικτὴν συντήρησιν αὐτῶν κατεστῆ ἀφελὸς
ἐξορίσθησαν τὰ στανικίζοντα τὰν σχεδόν
νὰ διανεμηθῶσιν εἰς ἅπαντα τὰ χωρία, καὶ ν-
προβάνουν ἀμείψας εἰς τὴν περὶ πόλιν τὸν Ἑλ-
κιστὸν καὶ Μονὴν μετὰ τὴν πεπονήσαν διὰ τὴν
ἐξαναλήψουσι τὴν ὑπαμονὴν τῶν Ἑλληνομακε-
δόναυ καὶ θὰ ἐπιτεθῶσι τοῦ ἐπιδιουκουμένου
σποδοῦ. Τὸ σχεδὸν ἐπέτυχε καὶ ὁλοκληρία
καὶ ἀρχαὶα ἤδη ἡ πραγμάτωσις τοῦ Β. Ἐξοφ-
τοῦ βουλγαρικῷ Κριματάτῳ.

(Ἀ.Χουλιῆ)

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αἱ Παρισινὰ ἐφημερίδες ἀναγράφουν τὴν εἰδησίην ὅτι ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος, τῶς Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς Κρήτης, ἐμνηστεύθη τὴν Ἰαλλίδα Πρίγκηπισσαν Μαρίαν Βοναπάρτου. Ἡ Γαλλὶς Πρίγκηπισσα, ἥτις συνδέει τὸν βίον τῆς μετὰ τῆς συμπαθοῦς Ἑλληνικῆς Ὑψηλότητος, εἶνε θυγάτηρ τοῦ Πρίγκηπος Ρολάνδου Ναπολέοντος, ἐκ πλαγίου ἀπογόνου τοῦ μεγάλου Αὐτοκράτορος, γεννηθεῖσα τὴν 2 Ἰουλίου 1882. Ἡ νέα Ὑψηλή μας νύμφη εἶνε πολύφερνος, ἔχουσα μητρικὴν περιουσίαν 30 περίπου ἑκατομμυρίων, ἐξ ὧν τὰ 15 θὰ τῆς δοθῶσιν ἀπὸ τοῦδε ὡς προῖξ, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνήκουν εἰς τὸν πατέρα τῆς. — Μέσῳ ἀπείρου συνωστισμοῦ καὶ βαθύτατης συγκινήσεως ἐτελέσθη προχθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν ἀπερίττως διασκευασμένην αἶθουσαν τῆς «Ἐταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» τὸ προαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ «Πατριωτικοῦ Συνδέσμου» πολιτικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ τελευταίου Ἑλλήνου Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου. Κατ' αὐτὸ ὁ ἱστορικὸς κ. Ζησίου ἐξεφώνησεν ὠραϊστάτον λόγον, ἀπηγγέλησαν πατριωτικὰ ποιήματα ὑπὸ τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων, οἱ ὅποιοι προηγουμένως ἐν μέσῳ σιγῆς κατανυκτικῆς ἤκουσαν τὴν εὐχὴν τοῦ ἱερέως ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου αὐτοκράτορος καὶ ἡ πατριωτικὴ καὶ σεμνὴ τελετὴ ἔκλεισε μὲ τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον. Ὁμοῖα μνημόσυνα ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεὶ, Κερκύρῃ, Ἀργεὶ καὶ πολλὰς ἄλλας πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν. — Προχθὲς τὴν πρωΐαν, τελουμένων δοκιμῶν ἑλξεως τῶν τηλεβόλων, μία ὅστις ἐκ τῶν ἐν τῷ βλητοφόρῳ τοῦ πυροβόλου Κρούπ ἐξεργάγη μετὰ τρομεροῦ κρότου. Εὐτυχῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βλητοφόρου κιβωτίου, ὡς συνήθως συμβαίνει, στρατιώται, ὅποτε ἠθέλαμεν θρηνησεὶ καὶ ἀνθρώπινα θύματα. Ἐν τούτοις σοβαρὸν κίνδυνον διέτρεξεν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργοστασίου Κρεζῶ, Ἡ Α. Ὑ. ὁ πρίγκηψ Νικόλαος μετὰ τὴν λαβοῦσαν χώραν ἐκρηξὴν ἐζήτησεν ὅπως ἐξακολουθῇσιν αἱ δοκιμαίαι τῶν πυροβόλων Κρεζῶ χωριστά. Ἡ αὐτόματος τῆς ὁδοῦς ἀνάφλεξις, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀριθμησώμεν ἀνθρώπινα θύματα, ὀφείλεται εἰς τὴν κακὴν ποιότητα τῶν πυρομαχικῶν τοῦ ἐργοστασίου Κρούπ, τοῦ ὁποίου τὰ ὑπὸ δοκιμασίαν πυροβόλα καθὼς καὶ τὰ πυρομαχικὰ ἀπεμονώθησαν ἤδη κατόπιν διαταγῆς τῆς ἐκτελούσης τὰς δοκιμαίας ἐπιτροπῆς. — Προχθὲς τὴν νύκτα ἀνεχώρησαν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Πηνειὸς» τοῦ Νεωρίου 1100 πρόσφυγες Ἀγχιαλῖται, ἐξ ὧν οἱ μὲν 1000 μεταβαίνουν εἰς Ἀλμυρὸν ὅπως ἐγκατασταθῶν εἰς τὰ αὐτόθι κτήματα τοῦ κ. Τοπάλη, οἱ δὲ 100 εἰς Νέαν Μιζέλαν. Ἐπίσης διὰ τοῦ «Πανελληνίου» τῆς αὐτῆς ἐταιρίας ἀνεχώρησαν ἄλλοι 250 διὰ Τήνον, Μύκονον καὶ Σκιάθον. Τοὺς ἀνεχώρησαντας πρόσφυγας συνώδευσαν μέχρι Πειραιῶς πᾶσαι αἱ κυρίαι τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἃς οἱ πρόσφυγες ἐξέφρασαν ἐν προφανεῖ συγκινήσει τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τῶν διὰ τὴν συνδρομὴν καὶ περίθαλψιν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονὴν τῶν. — Αἱ ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας γνωσθεῖσαι θηριώδεις καὶ ὠμότητες τοῦ Βουλγαρικοῦ πλεονστρατοῦ καὶ οὐχὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ ὄχλου καὶ τῶν ὁπαδῶν τῶν κομιτάτων, αἱ διαπραχθεῖσαι κατὰ τῶν ἀνυπερασπίστων καὶ ἀθῶων Ἑλλήνων προσφύγων, ἐξ ὧν πολλοὶ ἐφονεύθησαν, ἐκίνησαν τὴν ἀγκυράκτισιν καὶ τὴν φρίκην ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἰδιαίτερα δὲ τῶν ἐνταῦθα ἀδελφῶν αὐτῶν προσφύγων, οἱ ὅποιοι ἐν προφανεῖ συγκινήσει καὶ θλίψει διατελοῦντες ἀπεφάσισαν καὶ ἐτέλεσαν χθὲς ἐν τῇ Μητροπόλει πάνδημον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Βουλγαρικῆς ἀνανδρίας, εἴτα δὲν συνεκρότησαν καὶ συλλαλητήριον κατὰ τῶν Βουλγαρικῶν θηριωδιῶν, ἐπιδώσαντες καὶ ὑπόμνημα εἰς τοὺς Πρεσβευτὰς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1907

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ
3) 16 Ἰουνίου, 26 Αὐγούστου, 28 Ὀκτωβρίου
καὶ 30 Δεκεμβρίου 1907

ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ
ΔΡ. 900,000 ΔΡ.

Ἐκαστον γραμμάτιον ἰσχύον διὰ τὰς 4 κληρώσεις
ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧ. ΤΕΣΣΑΡΩΝ

Ἐκαστον γραμμάτιον ἰσχύον διὰ τὴν 1 κληρώσιν
ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΗΣ

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

Ἐν μέγαν κέρδος	Δρ. 100,000
Ἐν κέρδος	» 25,000
Ἐν κέρδος	» 10,000
Τρία κέρδη ἐκ 5,000	» 15,000
Πέντε κέρδη ἐκ 1,000	» 5,000
411 κέρδη ἐξ 100	» 41,100
579 κέρδη μ.κ. 50	» 28,900
Ἐν ὅλῳ κέρδη	Δρ. 225,000

Κέρδη τῶν τεσσάρων κληρώσεων

4 μεγ. κέρδη ἐξ 100,000 Δρ.	400,000
4 κέρδη ἐξ 25,000	» 100,000
4 κέρδη ἐκ 10,000	» 40,000
12 κέρδη ἐκ 5,000	» 60,000
20 κέρδη ἐκ 1,000	» 20,000
1644 κέρδη ἐξ 100	» 164,400
2312 κέρδη ἐκ 50	» 115,600
Ἐν ὅλῳ κέρδη	Δρ. 900,000

Ἀπευθυντέον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας, εἰς τὰ δημόσια Ταμεία, εἰς τὰς ἄλλας δημοσίας Ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζὰς καὶ τὰ Πρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

Ἡ πώλησις ἀρχαίται τὴν 10 Ἀπριλίου 1907
Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Μαρτίου 1907

Ὁ διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ «Νέος Ἐλευθερος Τύπος» ἀναγράφει τὴν εἰδησίην ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος θὰ μεταβῇ προσεχῶς, κατὰ τὸ εἰς Εὐρώπην ἐφετεινὸν ταξιδιδίον του, εἰς Βιέννην καὶ ὅτι θὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, τὸν ὁποῖον θὰ ἐπισκεφθῇ εἰς Γκρατς.

Αἱ Ρωσικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν τὴν πληροφορίαν, ὅτι λίαν προσεχῶς ὁ Τσάρος θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Ἡ συνάντησις τῶν δύο Αὐτοκρατόρων θὰ γίνῃ εἰς τὰ ὕδατα τῆς Βαλτικῆς.

Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας, ὅτι πεντήκοντα στρατιῶται ἐκ τῆς φρουρᾶς Φιλιππουπόλεως ἐλαποτάκθησαν—δῆθεν—ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Μακεδονίαν. Πρόκειται βεβαίως περὶ τῶν περιφρῶν αὐτῶν ψευδολιποτακτῶν, οἱ ὅποιοι ἀπὸ 20 ἔγιναν 50 καὶ τῶν ὁποίων τὸ μόνον ἀνδραγάθημα ἕως τώρα εἶνε ὁ θόρυβος ὁ γενόμενος περὶ τὴν λιπαταζίκαν τῶν... εἰς Βουλγαρίαν, ἀφού κατὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ἀθην. Πακτορείου, ἐπὶ τῇ ὁρᾷ τῶν Τούρκων ἐπανέκαμψαν ἀνακωμὴ εἰς τοὺς στρατιῶνάς των.

Ἐκ Βελιγραδίου ἀναγγέλλεται, ὅτι κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν τῆς Σκουπίνης συνέβησαν ἐν αὐτῇ αἰματηραὶ σκηναὶ πρωτοφανοῦς βιαιότητος. Συνεπεία τῶν γνωστῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Πάσιτς καὶ κυρίως τοῦ ἰδίου πρωθυπουργοῦ ἐπιθέσεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ κατόπιν τῆς προκληθείσης ὑπ' αὐτῆς κομισεργίας, ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ μετέλθῃ βίαν κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Προήλθεν ἐκ τούτου αἰματηρὰ ῥήξις μετὰ τῶν βουλευτῶν καὶ ὑπουργῶν. Ἡ συνεδρίασις ὑπῆρξεν θυελλώδης—στάτη. Ἡ φρουρὰ τῆς Βουλῆς ἠναγκάσθη νὰ ἐπέμβῃ πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως. Μετὰ τὰ διατρέξαντα ἑκτροπα ταῦτα ὁ Πρωθυπουργὸς Πάσιτς ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν τῆς ὑπ' αὐτὸν κυβερνήσεως ἥτις ἐγένετο δεκτή. Ὁ ἐν Παρισίαις πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας Βίσνιτ ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν. Κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα ἐκ Βελιγραδίου ὁ Πάσιτς θὰ ἀνασχηματίσῃ τὴν κυβέρνησιν. Ἡ

ἀντιπολιτεύσις εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἐκδιώξῃ ἐκ τῆς Σκουπίνης τὸν Πάσιτς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30 Μαΐου.—Τὸ ἥρεμον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐν Κρήτῃ προξενεῖ ἐν Εὐρώπῃ ἀρίστην ἐντύπωσιν. Τόσον οἱ πολιτικοὶ κύκλοι, ὅσον καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ τύπου ἐκφράζονται εὐαρέστως διὰ τὸ φιλειργηνικὸν πνεῦμα καὶ τὴν τάξιν, ἥτις ἐπεκράτησεν ἐν τῇ νήσῳ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν, αἵτινες εἰς ἄλλους χρόνους ἐσημείωνον σοβαρὰς ἐξεγέρσεις καὶ διαμάχας. Πολλὰ εὐρωπαϊκὰ ἐφημερίδες προεινίζονται καλὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξημερώσεως τῶν πολιτικῶν ἐθῶν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ. Ἐσπερινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Χανίων διαβιδοσθέντα ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ σώματος, ἀγγέλλουν ὅτι ὁ Ἀρμοστής τῆς Κρήτης κ. Ζαΐμης παρεκάλεσε τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Φανδρίδου νὰ παραμείνῃ ἀκόμῃ ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν ἀρχὴν, μέχρις οὗ συσχεφθῇ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς νήσου μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν καμμάτων. Θεωρεῖται ὅμως πιθανώτατον ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις θὰ σχηματισθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Βουλῆς.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σόφιας, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Βουλγαρίας, δι' ἐπιεικούς διαταγῆς του, ὑποδείχθεισης ὑπὸ τῶν αὐτόθι ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀνεκάλεσεν ἐκ τῶν συνόρων πολλοὺς ἀξιωματικούς, ὅτι μετέχουσι τῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων προσφύγων, τῶν διερχομένων τὰ σύνορα, φονικῶν ἐπιθέσεων καὶ ἀντεκατέστησεν αὐτοὺς δι' ἄλλων.

Ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσε σήμερον διὰ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπων, ὅτι φονικὴ ἐπιθεσις τῶν φευγόντων ἐκ Βουλγαρίας, ἡ γενομένη προχθὲς εἰς τὰ σύνορα, προήλθεν ἐκ παρεξηγήσεως (!) τῶν φρουρῶν, ἐκλαδόντων αὐτοὺς νύκτωρ ὡς ληστρικάς σημιμορίας. Ἐγνώσθη ὅμως θετικῶς, ὅτι αἱ κυβερνήσεις ἐθεώρησαν τὴν δικαιολογίαν ταύτην ὡς θρασύτατον ψεύδος τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, καθ' ἣς ἐτοιμάζεται ἐντονος διακοίνωσις τῶν ἐν Σόφίᾳ ἐπιτετραμμένων, ἵνα παύσωσι τὰ τοιαῦτα ἀνὰδρα κακουργήματα τῶν Βουλγάρων, τὰ ἐμποιοῦντα ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ κατάπληξιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Γενομένων προχθὲς Κυριακῇ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς ἐν Πειραιεὶ εὐδοκίμως λειτουργούσης φιλανθρωπικῆς τῶν Ἡπειρωτῶν Ἀδελφότητος, ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ κ. Γ. Δάκας, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Β. Παναγιῆς, γραμματεὺς ὁ κ. Π. Γκοῖας, σύμβουλοι δὲ οἱ κ. κ. Θεοφ. Παπᾶς, Ἰω. Δάμας, Β. Σταματίου, Α. Νεαύσης, Ἰω. Χαλιάσος, Β. Λέντζος, Κ. Ἐξαρχος, Ἀθ. Δευδούλης καὶ Στ. Μπακάλης.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τσαρπαζάν μετὰ τῆς κυρίας του ὁ κ. Ἀναστάσιος Ἀλεξίου. Ἐκ Τσαρπαζανῶν δὲ δι' Αἴγυπτον ὁ κ. Γρ. Τσάβαλος.

Οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Βησανιῶται ἐδημοσίευσαν ἐν ἰδιαίτερῳ φυλλάδιῳ ὅσα ἡμεῖς πρῶτον κατηγγέλαμεν κατὰ τοῦ Ἀθ. Καλτσούνιδου ἐξαπατήσαντος τὴν χήραν Βράγκαλη παρ' ἣς ἡγόρασεν ἐν οἰκόπεδον ἀξίας 100 χιλ. ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς. Εἰς προσεχῆς θὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὸ φυλλάδιον. Συμβουλευόμεν ὅμως τὴν κοινότητα Βησανίων ἥτις κυρίως ζημειοῦται ἐκ τῆς ἀρπαγῆς τοῦ Καλτσούνιδου νὰ καταγγείλῃ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις Εἰσαγγελέως ἐπὶ ἀπάτη. Διότι μὲ τὸ φυλλάδιον μόνον δὲν θὰ ἐξαπαχθῇ, νὰ παρατηρῇ τῆς ἀγορᾶς.

Καλὸς φίλος καὶ συμπατριώτης, ὁ ἐν Ἀλεξανδρῇ Π. Δέκας ἐτελευτήσας τὴν 15 Μαΐου καὶ ἐτάφη. Τοὺς οἰκέλους του ὡς καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ Δημητρίον συλλυπούμεθα ἐγκαίρως.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Σωπικῆς Ἑλλοῦ/μου Ἡλία Ἰ. Καραγιάννη μετὰ τῆς πλουσίαν προσεφρανῶν καὶ καλλιμόρφου δεσποινίδος Εὐγενίας Γ. Πάνου ἐκ Δρυμῶν. Ὅθεν δεσποτῶμενοι τῆς ευκαιρίας συγγαίοντες ἀπὸ μέσης καρδίης τὸν πολύτιμον διδάσκαλον, εὐχόμενοι βίον ὀλβιον εὐδαίμονα καὶ ἀνθοπαρόν.

Χανία **Α. Π. Α. καὶ Γ. Π. Κ.**
—Συνελθόντα κατόπιν γενικῆς προσκλήσεως πάντα τὰ μέλη τῆς ἐν Χανίσις Ἡπειρωτικῆς ἀδελφότητος εἰς κοινὴν συνεδρίαν, μετὰ τὴν συνήθη λογοδοσίαν, προσέβησαν συμφωνῶς τῷ κατ'ἐστατὶκῷ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ τὴν γενομένην ψηφοφορίαν ἐξελέγησαν πρόεδρος μὲν ὁ κ. Δημ. Γερολάζος, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἰ. Βασιλάκης, ταμίας ὁ κ. Χρ. Ἀθανασίου, γραμματεὺς ὁ κ. Ἀθ. Σλήτας καὶ μέλη δὲ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οἱ κ. κ. Ἰωάν. Ζούγκας, Κ. Οἰκονόμος, Ἰ. Νικοδήμου, Γ. Μαρακάς, Μ. Αἰδῆς, Δημ. Μεστήνης, Θ. Καρασούλης καὶ Ἀν. Δασόπουλος. Χ. Ζ.